

тъ, какъ ще живѣтъ въ настоѣщій свѣтъ
гополучно, а въ бъдущіотъ блаженно.

Благополучіето въ настоѣщіотъ свѣтъ не со-
йтъ се, да има токмо челоуѣкъ много бо-
ство, или много чѣсть, но да има мирна и
годарна душа. Сѣланинотъ на примѣръ, и
художникотъ, когдато мѳжетъ да живѣтъ
и съ рѳкодѣліето си, когдато има мир-
душа, и когдато ѳ доболенъ съ своето си
кото има, тогдато ѳ благополученъ.

Но за да ѳ челоуѣкъ миренъ и благодаренъ
рѳвно ѳ :

Перво, да ѳ добаръ и праведенъ въ всички-
си дѣла . Понѳже слыотъ има ѳ вътре си
ѳстныте и звличеніа, които го непрестан-
мѳчатъ: а ѳ вонъ има враждата и ѳдрѳ-
тата челоуѣчески, които претерпѳва въ на-
ѳщіотъ живѳтъ, и бѳчныте мѳченіа които
ѳжидаватъ въ бъдущіотъ .

Второ, да научитъ нѳкое худѳжество, или
иметъ дрѳго каково да ѳ званіе, за да мѳ-
тъ да добіетъ съ него всичко, колкото